

ABONY

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség:

II-ik körlet 460. házsán,
aová a lap szellemicészet
illető közlemények kül
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

Kiadóhivata:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová
az -lőfzetéspénzek, a hír
detések és ezeknek díjai.
valamint a felszólamlások
küldendők.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. BATTIK MIKLÓS.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó
hivatalhoz küldendők. Nyilttér sora 1 koroná:

B. u. é. k

—hl. Frázis ugyebár? amely kong
mint az üres hordó! Legtöbbnyire az, de
nem valamennyi szájából és nem valamennyi-
nyhez cimezve!

Voltaképen a legtöbb esetben keserű,
véres irónia, semmi egyéb!

A politikán kellene kezdenünk; leg-
szembeötlőbb itt lenne az irónia, ámde nem
szabad politizálnunk lapunk hasábjában,
mindjárt a körmünkre koppintana a királyi
ügyész úr!

Tayllerand azt mondta, hogy az em-
ber abban különbözik az állattól, hogy az
állat nem politizál, de az ember igen! Ki
az okosabb? azt hiszem az állat! denique
jobb étvágygal eszik és nyugodtabban alszik.

Társadalmi viszonyaink pedig? . . .
Konzervatív, liberális; védvamos, kobdenis-
ta; agrárius, merkantilista; keresztény, ke-
resztényebb, legkeresztényebb; zsidó, még
zsidóbb! . . .

Mit kívánsz még szívem! Mindannyi-
nak harca mindannyi ellen, harc a kés-
hegyig, mind ekkeseredettebb, mind vére-
sebb, és ehez aztán b. u. é. k! . . .

És a mezőgazdaságunk? . . . az or-
szág, a nemzet gerince! . . . egyenes és

görbe adók, (különösen ezeket ütné meg a
devla) egyik szárazabb, meddőbb év a má-
sikonál; rezsiköltség kocsiderékra, haszon pe-
dig mellényzsebre való; a munkáskezek
legjavarésze Amerikában, de mégis b. u. é. k.

Iparunk, kereskedelmünk? erre már a
„Budapesti Közlöny“ adja meg a legjobb
utbaigazítást. Intenzív irodalmi tevékenysé-
get fejtenek ki a csödteltárak kikomponála-
sa terén; irigyen nézik, hogy a külföldi, de
különösen ausztriai (devla) konkurencia itt,
magyar földön is agyonszuditja a magyar
iparost, a magyar kereskedőt, de azért b.
u. é. k.!

És irodalmunk? Abr. Eötvös, Józsi-
ka, Vasgereben, Lauka, Mikszáth, Silberstein,
mind, mind a sirban; Bárony, Herczeg,
Gárdonyi s még néhányan a jelesekből, már
egyik sem mai gyerek, már fáradtak, már
rezignáltak; s mi jön utánuk? az irodalmi
szecesszió s az esztetikai nihilizmus! Lel-
künk vigasztalására, kedélyünk derültségét
elősegítendő, novelláznak, fárcáznak, szebb-
nél szebb dolgokat éjjeli menedékhelyekről,
tébolydákából, fegyházakból és az ártatlan
olvasónak végül b. u. é. k.!

De a művészetek? . . . Mboh! mond-
ják erre Budapesten.

Német és francia fércmunkák a szin-

padokon és hülye bécsi tucatoperetták, de
egy jó magyar színmű, a magyar életből
merítve, zamatos magyarsággal megírva, hol
van? késik, nagyon késik, felő, hogy már
egyáltalán nem jelenik meg többé; hisz a
magyar drámaírókról is azt lehet mondani,
amit a krumpíróról, hogy a javarésze a föld
alatt van! . . .

A képzőművészeti tárlatokon pedig a
legjelesebbek csak portréekkel vannak kép-
viselve, mert ez még hoz a konyhára, a
a csendéletet, a tájképet, a genret csak né-
zi a publikum, de meg nem veszi; ami
van közte jó az külföldre vándorol. Szob-
rászaink, a jelesek és ezért szerények is,
már részt sem vesznek nyilvános pályaza-
tokon mivel tehetetlenek a klikkel szemben
s így tovább gráciánál a végtelenig, de
mindamellet b. u. é. k.!

Tehát szürkét szürkében fest az élet
csupán, semmi kedveset, semmi örömdetést?

Dehogyan is! Hisz itt van még hazánk
kincse, a magyar nép büszkesége s ez a
magyar nő! Ha egyebet nem volna érde-
mes élni, nem volna érdemes fáradozni,
küzdeni, ez az egy, a magyar nő volna még
mindég az, ami életünket kívánatossa, ked-
vessé, édessé teszi!

S amidőn Szilvester éjjelén tizenkettőt

TÁRCA.

A kaland.

— Az „Abony“ eredeti tárcája. —

Irta: Csehál József.

— Moséljek egyet? Szívesen! Minek vagyok
én fővárosi? Kikapok hamar egy alakot azok kö-
zül, kik valamikor velem együtt voltak aranyifjak
— írom én ugyanis már az elmúlt század regé-
nyét — és kiállítom egy valóságosan megöltént
epizód jelmezében! Alfonznak hívták, de lehetett
Gyuri is, a név nem határoz; csinos, elegáns fiú
volt, a nők kegyeltje és még csak némileg kielve,
még nem teljesen; ime és beloszeretett egy szög-
szemű barna kislányba, valami zsuron ismerked-
tek meg, s miután a kislánynak volt egy terebé-
lyes, impozáns mamája és a mamának egy még
sokkal terebélyesebb és sokkal impozánsabb ber-
háza s miután emberem már albiró volt, komolyra
vette a dolgot, a kislányt, a mamát, meg a ber-
házat, s elkérte a kislány kezét; oda is adták neki,
megvolt a kézfogó, meg volt állapítva az esküvő
napja is és Alfonznak evvel már megadva a jog,
mindennap eljárni jegyeséhez. Meg is tetto, s ha
ott volt jegyesénél, a mama elég tapintatos volt
egy kézimunkával az ablakkücsöbe ülni, háttal fe-
lejtük s így nem egy gyengéd szorongatás, nem
egy édes csók váltaltolt köztük. Na, egy tizenkilenc
éves villogó szemű kislány, meg egy 26 éves albiró,
hogy megfőrt az embernek a vére ily helyzetben,

az nem igen esodálni való. Egyszer pedig főfajós
volt a mama és Alfonz nagyon, de nagyon izgatott,
talalt ürügyet a vacsoránál maradást megköszönni,
búcsúzott jegyesétől és rohant ki az utcára a
lágymoleg tavaszi estben sétáló embersokada-
lom közé.

— Egy kaland, egy vagyont egy kalandért!
— suttogta Alfonz magában, s felkereste a főváros
ismert kavékertjét, hol az elegáns világ szokott
találkozni. Leült és egy szelet fagyaltot rendelt;
figyelte a közönséget; közeli asztalánál két hölgy
ült, minden mozdulatuk az előkelőséget árulta el;
Alfonz az egyiket szemügyre vette, közel lehetett
a negyvenhez, kevésbé szép, de végtelenül pikáns
és bájtalt. Kezdte fixirozni, s csakhamar észre-
vette, hogy ha tekintetek találkoznak, a hölgy
alig észrevehetően, finoman mosolyog; Alfonz lan-
golt, megvan a kaland; újjongott, nem gondolt ő
most a barna kislány villogó szeméire, nem gon-
dolt vőlegény voltával, a vastag jegygyűrűt lecsusz-
tatta kezéről és mellényzsebébe rejtette. Végre a
hölgyek fizettek és indultak; Alfonz kimért távol-
ságban utána. A Fürdő utcában egy kapu előtt
a hölgyek megálltak és búcsúztak; az egyik, nem
Alfonz szemeltje, eltűnt a kapuban, a másik foly-
tatta útját, nem anélkül, hogy egy hátravetett s
mosollyal kísért tekintettel meg nem győződnek
róla, hogy Alfonz várja továbbmenetelét és kíséri
öt tovább. Az Andrássy-uton haladt a hölgy kifolé,
az oktogónig szabályos tempóban, az oktogónon
tul lassította lépéseit. Az est már besötétedett és
kevés ember jart már arra. Alfonznak puskadobogó
dobogott a szíve, gyorsította lépést; most vagy
soha, gondolta, megszólítom, meg foglany aram,

s midőn majd elérte a hölgyet, ez épen egy kapu
előtt megfordult s a két lépést tőle megálló Al-
fonz nyugas hangon, finom mosollyal ismét, kér-
dezte:

— Engem kísér, uram?

— Igen! Nagysa's asszonyom, — hebegte
Alfonz, — megengedi ugyebár, hogy elragadtattam
magam, ha meggondolatlanság volt . . .

— Sose szabadkozzék uram, — mondta az
asszony nevelve, — inkább mutatkozzék be, ezt
elvárom!

— Ecsery Alfonz vagyok, kir. albiró! — he-
begte Alfonz mind nagyobb zavarban. — Ne ve-
gye kérem tolakodásnak, de . . .

— Mondtam már, — nevetett ismét a nő, —
ne szabadkozzék és mivel elég tisztességesen vi-
selkedik, s mivel uriember, ime meginvitalom egy
cseze teára, kövessen! — s evvel a lepesőháza
lépett és lassan felhaladt a lépcsőn, Alfonz követte.
Az Atleta-klub tagja volt Alfonz, ott ugrott, má-
szott, emelt, birkózott, emellett sohasem zihált
melle, sohasem dobogott szíve, makk egészséges
volt a fiú, most azonban alig, hogy fel birt kapasz-
kodni az első emeletig, oly nebezen lélekzett,
szinte fulladozott, halantékában az ervereket
kalapácsütéseként érezte. Finom parfümöt arasz-
tott ki a hölgy, ez meg jobban izgatta, zavarta a
fiút. A nő becsengetett egy ajtón, szobalány nyi-
tott, az előszobában fogason logott őt lovassági
kard, arany kardbajtalt, egy szög üres volt. Alfonz
ezt észrevette s kissé nem jól érezte magát, de
követte a hölgyet egy fogadó-terembe, ott par-
dán"t mondott az asszony s egy mas ajtó mögött
elhűnt. Alfonz figyelt; a legfinomabb eleganciát

kong a toronyóra felpattanok ábrándozásaimból, felemelem poharam és egy lelkes éljent mondok Tirátok, Ti édes, kedves, Ti legszebb, Ti legjobb magyarnők! b. u. é. k.!

Közgyűlés.

December 22-én esütörtökön közgyűlés tartott Liphay György főbíró elnökelete alatt.

Pap főjegyző javaslatára Sándor Mihály és társai út tulajdonjog iránti kérvényükkel elutasítottak, mert nem igazolták ahhoz való jogukat.

Pap főjegyző bemutatta a vall. és közokt. miniszter köszönő leiratát a tanzáslőaljakra fordított 400 koronáért és a polg. iskola gazdasági kertjébe adott 120 gyümölcs oltványért.

Pap főjegyző bemutatta a tanfelügyelő leiratát, mely szerint a tanyai iskolákat az állam 1911-re nem állíthatja föl.

Ft. Lévay Mihály tekintettel ama nagy áldozatokra, melyekkel felekezeteink a már meglévő iskoláinkat fenntartják, de a tanyai iskolák felállítására is halaszthatatlan, indítványozta, hogy küldöttség menjen a kultusz miniszterhez ennek felállítását kérelmezendő, együtt a járásbírósg ügyében felutazandó küldöttséggel.

Nt. Kiss Zsigmond csatlakozott Ft. Lévay indítványához s azt a közgyűlés lelkesedéssel el is fogadta.

Nagy jegyző bemutatta a fogyasztásiadó bérletére megkötött szerződést 29000 kor. bérösszegért, mely szerint most már az évi bérösszeg 2900 koronával emelkedett. Tudomásul vétetett.

Nagy jegyző előterjesztette, hogy a folyó évi költségelirányzat egyes bevételi címleteinél összesen 5873 kor. többlet, a kiadások egyes címleteinél összesen 5940 kor. megtakarítás és így összesen 1183 kor. bevételi többlet állt elő, ellenben egyes kiadási címleteknél 6507 kor. túl kiadás állt elő, mely összeg átutalása vált szükségessé, mit kér átutalni. Ehez a közgyűlés hozzájárult, minél fogva a f. évi költségvetés 5306 kor. felesleget mutat ki.

A Feeske utcán egy üres 207 []-öl fundusért Palesó Imre 371 korona 20 fillért ajánlott föl, amit a közgyűlés elvben elfogadott s 30 nap múlva e tárgyban összehívandó közgyűlés elé utaltattott.

Következett a legújabb tengeri kigyó, az új gyógytár helyének kérdése. E tárgyban 15 képviselő indítványt tett, hogy ne a város építson, ez által ne szaporítsa az adósságát, hanem építson a gyógytáros s fizessen haszonbért.

Temesközy Gerzson fejtegette ki annak káros voltát, ha a város építene s igyekezett bebizonyítani, hogy a város sokkal előnyösebben jön ki ha a gyógytáros épített.

Támogatta őt Egedi József is ebbeli igyeke-

zetében, Sívó Jenő ellenben ennek káros voltát igyekezett bebizonyítani, miben támogatták őt Pinter Gyula, dr. Révész Geza, nt. Kiss Zsigmond.

A replikák és viszont replikák, erős elvi harc után két indítvány maradt felszűn, Temesközy melszerint: „mondja ki a közgyűlés, hogy a kaszárnya kérdéses épületet Makranczy Gyulának 20 évre bérbe adja évi 400 kor. bérösszegért, aki ez idő alatt föl nem mondhat, köteles azt 18000 kor. befektetéssel átépíteni a esatolt tervek szerint.

Amennyiben a 18000 koronánál kevesebbet építene bele, minden elmaradó 1000 kor. után 6 % ot tartozik évenként fizetni; 500 kor. fölüli összeg 1000 koronának vétetik.

Köteles az épület mindennemű adóját, biztosítási és fenntartási költségeit sajátjából fedezni. Semmiféle változás vagy vis major esetén semmiféle néven-nevezendő kártérítésre igényt nem tarthat, az épületet más célra nem használhatja, más célra albérlésbe sem részben sem egészben nem adhatja. Az építéstől árlejts útján tartozik kiadni s az építkezés a város által ellenőriztetik.“ Ehez jött Ft. Lévay Mihály ama pótdívtányja, hogy a be nem épített összeg után ne százalékot fizessen a bérő, hanem az egész be nem épített összeggel fizesse be a város közpénztárába.

A másik nt. Kiss Zsigmondé, hogy építessen a város, a gyógyszerész pedig fizessen az első évben 400, második évben 500, a harmadik évben 600, a többi 17 évre évi 800 kor. haszonbért.

Szavazásra kerülvén a dolog, névszerinti szavazással Temesközy indítványja 25 szavazattal 19 ellenében elfogadott.

A határozat ellen Barkó István fellebbezést jelentett be, ami körül-belül azt jelenti, hogy a kaszárnyába nem lesz patika és elesük egyik részének értékesítésétől.

Kedves egészségükre azoknak, akik jönnek látják ezt a kinos ügyet tovább bonyolítani.

Jótekonycélú gyermekelőadások.

Az njszászi úti róm. kath. iskolában a jótekonycélú gyermekelőadások a múlt hó 18., 25., 26-án mentek végbe, az azokon megjelent igen szép közönség osztatlan tetszésétől és jelentékeny anyagi támogatásától kísérve. Nagybeesü jelentéssel megvizsgálták a gyermekek előadását: Gróf Keglevich Gáborné főnő, Ft. Lévay Mihály apat, esperes plebanos és országyűlési képviselő, Dr. Madarász Adorján járási főszolgabíró és családja, Liphay György községi főbíró, Homok István polg. isk. igazgató és családja, Pap Péter és Nagy Lajos községi főjegyzők és családjaik, tisz. Pusztay és Kincel s. felkészek, Mészáros István bíró, Csobal József mernő, Schlosser László igazgató-tanító, Szűcs István tanító, Juhász Imre iskola gondnok és családja, több előkelő úrbölgy, úr, iparos és földműves osztályunk több tagja oly nagy szám-

mostani együttléttük valajáról gondolkodtunk, es dacára annak mindégik mást; ön — valja be, kalandra indult, és ezután bukkant, ahogy rabukantott volna ezer másikra, de ez maguknak, aranyifjaknak — s emellett az arany jelzőt nagyon magyomta — teljesen mindégik, ezután bukkant, követelt engem, s ha meg nem előzőm, meg is szolgált volna.“

Alfonz igenlően bólintott; már ismét jól érezte magát, a hölgy liamán modora, hízogó kedves hangja újból fellebbantottak; — de a nő folytatta: „ugyebár önmagától felvelődik a kérdés, mi indított engem arra, ön — barátom — tekinteteimnél bitorítani, sőt megszólítani és ide fel-invitalni? Lássa, erre maga azt gondolja, — de návariaságból ki nem mondja, — hogy voltaképen én is kalandra indultam a kioszkba és magat fogtam meg véletlenül, — itt ismét a „fogtam“ szót hangsúlyozta, — de lássa téved, felhívtam, mert uratkozom; az uram uton van katonalovakat sorozni, lanyom ferjel van, fiam az akadémiában, tehát örs a haz, kerestem az alkalmat egy kis beszélgetésre, eszmecsere és ópen magára bukkantam; s vajjon mert szolgáltattam meg, mert hívtam fel egy teljesen idegent, — kérdi, — de mondja csak, hova lett a jeggyűrűje? . . .

Alfonzot a hideg guiaütés kerülgette, fogózkodott a fotelba, hogy lo ne essék róla, az asszony egy valóságos sántán mosollyal pihentette szeméit a fiú hol krétafehér, hol vörvörös arcán; aztán feléje nyújtotta szép fehér jobbát, melyen egy jeggyűrű mellett egy pompás opályűű is tűnődött és halkán, kedvesen folytatta:

— Nézze, kedves barátom, milyen a kintak-

ban, hogy a terem már többet képtelen volt volna falai közé fogadni.

A kis szereplők, akik ez alkalommal először léptek a nyilvánosság elé, a hozzájuk alkalmazható mérték szerint általában ügyesen oldottak meg feladataikat, sőt egyesek meglepő tehetséget árultak el. Így különösen kiemelkedtek társaik közül Molnar Mariska, Vince Mariska, Somodi Jolanka, Falusi Mariska, Csutár Mariska, Skulteti Erzsike, Mészáros Erzsike, Polyák Anuska, Tesik Bözsike, Bedekovich Iruska, Bozsódi Gizuska, Egedi József s még néhányan. Krampusz, (Komáromi Sándor) érdekes maszkjával általános derűtséget keltett az apró népség között. A szereplők javára irandó, hogy mondókatuk teljesen önállóan, sugárnélkül, minden fennakadás nélkül lámpaláz mentesen, bátran adtak elő. — Nagy hatást keltett Ft. Lévay Mihály „Karacsónykor“ című remek költeménye, amit Molnar Mariska érzéssel szavalt el.

Az erkölcsi teljes sikerért az elismerés a lankadalan buzgalom főrendező: Veveranué tanítónőt illeti, aki mellet Luzgó tevékenységet fejtett ki Skulteti Fanny tanítónő, Galló Pál, Tantosy Kálmán, Veveran István tanítók.

Az anyagi eredmény is felülulta a várakozást. Múlt hó 18-an tartott előadás jövedelme volt 111 korona és 90 fillér, részben belépődíjából, részben felülfizetésekből. Felülfizetni kegyeskedtek: Gróf Keglevich Gábor összesen 30 koronát, Sívó Jenő és neje 10 kor., Dr. Madarász Adorján és neje 8 kor., Ft. Lévay Mihály, Juhász Imre és neje 4-4 kor., Homok István, Dr. Halmai István 3-3 kor., Burky Tekla, Buró Weigelsperg Ede, Nagy Lajos 2-2 kor., Bozsódi, Molnar Ilonka, özv. Novákne, Liphay György, Csobal József, tisz. Pusztay, tisz. Kinczel, Schlosser László, Tasi Karoly (Szolnok) Klein Samané 1-1 kor., Mészáros István 40 fill., Cizmadia Belanó 25 fill., Bozsody Zs. Palásti Veroná 20-20 fill.

Szeretett főpapunknak oly nagyon megtetszett a gyermekek előadása, hogy a parochián is eljászatta velük a „Karacsóny az égen“ es a „Jézuska postája“ című misztériumok színdarabkákat. Ezért aztán bőszeges oszonnával és szép imakönyvekkel s más emléktárgyakkal jutalmazta meg a kis színművészeket.

Az elemi iskolai tanulók részére külön előadások tartattak 4 filléres belépődíjjal. Ezek 15 kor. 20 fillért eredményeztek.

Homok István aliami polg. isk. igazgatóval élén és a tanári testület részvevélével a polg. isk. mindkét nembeli növendéksége is meghallgatta a gyermekelőadást. Mindzogg egek érdeklődést tanusítottak a tanulságos játék iránt. Az intézet vezetősége es tanári testülete kiváló pedagógiai érzékerek szép játék árulta el akkor, amikor az elemi iskolások vallásos, hazafias mánya játékát figyelmébe ajánlotta az intézet növendékségének. Anyagi tekintetben pedig 12 korona és 92 fillér-

ban felém nézett, vártam, hogy felismerjen, hogy köszönjön, hogy hozzánk úljön; nem ismert ram, hanem fixirozott ama módra, mint ez itt már így szokas, amikor mi, nők, ki vagyunk téve uton-uffelen s el kell tűrnünk, tehetetlenek vagyunk ezzel szemben; elhatároztam tehát, hogy megbüntettem magat, íme büntetése az legyen, hogy gyónja be most nekem, vajjon ma este miért nincs jegyesenél, hanem kalandváadászatra indult? . . .

Alfonz visszanyerte nyugodtságát es kérdő: — Asszonyom ismer engem?

— Ismerem, — volt a válasz, — mert jegyese keresztlanynom, mert az ön arkepét ott láttam már többször, ott már találkoztunk is a lépesőházban, ön jött, én mentem; de ne felejen, ez egyszer megkegyelmezek, nem árulom el, ha megígéri, hogy javul, hogy nem lesz többé csapodár!

Alfonz esküdözött, megragadta a puha fehér kaesót es esókkal halmozta el. Aztán eidiskuráltak fesztelenül, multról, jövőről, míg a háziasszony felkelt es búcsút intott; Alfonz búcsúzott, boldogságban uszva, hogy ily váratlan kellemes es váratlan veszelytelen végét ért „kaland“ja, de — lánogolt most igazán, búcsúzásnál a háziasszonyt kéz-esók helyett mi jél megfogta, a szobalánynak egy forint helyett ötöt, a házmesternek hatos helyett koronát adott s egy Barrizon nótát fütőreszve, emellett jegyesének nek hűséget esküdözve haladt az Andrássy-uton. Egy utcasarkon éjjeli pillangó állította meg a füt:

— Jöjjön velem rózsám! — mondta Alfonsohoz.

É! Alfonso? . . . Karonfogta a pillangót es „velemem!“

látta maga körül; de ismét nyílt az ajtó s megjelent a háziasszony selyempongyolában, karját nyújtotta Alfonsoznak s mas ajtón át ebédőbe vezette, kedves modorral kinalva őt székekkel, hozzáfogással, tea volt az asztalon es mindenféle harapnivaló. Amíg a háziasszony a teát főltötte, Alfonso vizsgálóan járatta rajta szeméit, kifogástalan volt rajta minden es Alfonso törte végül a fejt: Hol láttam? Honnan ismerem? . . . Megteaztak, megvacsoraztak, a háziasszony felkelt az asztaltól s egy sarokban álló kis pamlogon foglalt helyet, Alfonso egy fotelba intve, a szobalány cigarettát hozott, a háziasszony megkínálta Alfonsozt, maga is rágyújtott, kenyelmesen hátradólt es imígy indult meg a diskura:

— Miért kísért, avagy követelt engem?

Erre a kérdésre ugyan el nem volt készülve Alfonso, vérvörös hullám lebbent végig arcán, egyet gondolt s aztán megszólalt:

— Asszonyom, fővárosiak vagyunk mindketten, s a fővárosiak nem naivak már, mi ketten legkevésbébe, ön mint nagyvilági dalaó sem az, én mint — mondjuk aranyifju — én sem, ezért feltett kérdésre nem adhatok feleletet, gondoljunk mindegyikünk külön-külön valamit s azt hiszem, a valót eltaláljuk!

„A valót igen, viszonzá a nő, s egyszerre esodálatos komolyságot öltöttek vonásai, sőt két fenyegető ránc is lopódzott homlokára, a valót igen, ismétlem, de a helyeset is egyuttal?“ . . .

Csodálatos örzés jarta át a füt, ide engedek jönni, s most moralizálnak vele ahelyett hogy — lámét mosolygott a nő, — azért ne csináljon oly újgedt arcot; nézze, mi igazán mindketten,

Játékarúk, rkath. imakönyvek, képes levelező-lapok, emlék-albumok!

Ajándék vásár!

Ujévi ajándéku ajánlom raktáremon levő könyv-, papir-, diszmű-, játék- és képes-levelező-lapokban bevezetett árúimat a nagy-érdemű közönség szives figyelmébe.

Kiváló tisztelettel

MÜLLER MÓR
könyvkereskedő.

Játékarúk, rkath. imakönyvek, képes levelező-lapok, emlék-albumok!

Szőlőoltványokat

szállít amerikai sima és gyökeres vesszőket különféle fajokban, fajtisztaságért jótállva, lezűsabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbízhatóbbnak ismert:

Kisküküllőmenti első szőlőoltvány-telep.

Tulajdonos: CASPARI FRIGYES
MEDGYES, 62. SZ (Nagyküküllő-m.)

— Tessék képes árjegyzéket kórní! —

Az árjegyzékben található az ország minden részéről érkezett elismerő levelek, emélfogva minden szőlőhírtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől ugy szó-, mint írásbelileg bizonyosságot szerezhel magának fenti szőlőtelep feltétlen megbízhatóságáról.

MAGYAR VULKÁNCEMENTGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Központi iroda: Budapest, Vas-utca 25. szám. — Telefon-sz. 107-16. Gyártelep: Selyp. — Telefon: Hatvan 46.

Ajánl: Elsőrendű Selypi portlandcementet, Vulkánportland cementet, kitünő minőségűt, mely a portlandcement szabványait 50 %-kal tuhaladja.

Hirdetés.

Fix fizetés és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. — Havonként elérhető jövedelem 300—600 korona.

H e c h t Bankház Részvénytársaság,
Budapest, Ferenciek-tere 6.

Élelmiszerek, bel- és külföldi terményeket értékesítő vállalat

Beer Sámuel és Társa

A székesfővárosi pénztárnál óvadékot elhelyezett törvénytörvényesen bejegyzett magánbizományosok.

Budapest Központi Vásárcsarnok.

Iroda: Csillag-utca 1. Telefon 42—26. Sürgőncim: Beer Csillagutca. Postatakarék Cheque számla 25153.

Elfogadjuk mindenféle élelmiszerbizományi értékesítését a legmagasabb napi árun a legjutányosabb feltételek mellett, gyors és előnyös lebonyolítással.

Marhahúst, öltött borjúkat, juhokat, bányákat, sertéseket, füstölt kolbász árukat, nyers- és füstölt sonkát, vadakat, élő és vágott lisztelt baromfit, halakat, élő rákokat, tojást, mézet, tejselt, vaját, tehénturót, juhturót, sajtokat, hüvelyes vetemények, mákot, paprikát, zöldségféléket, burgonyát, korai főzelékeket, gyümölcsöket, alma, birsalma, körte, szamóca, málna, pöszméte, ribiske, meggy, cseresznye, barack, szilva, görög- és sárgadinnye, csemegeszőlő, borszőlő, must, bor, stb. stb.

A küldemények címünkre: Központi Vásárcsarnok vasutállomáshoz intézendők.

Heti jelentést kívánatra küldünk és készséggel szolgálunk mindennemű felvilágosítással.

Sör- és jégszállítás Ceglédről!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására adni, miszerint még november hó elsején megkezdtem Abony közönsége részére H a g g e n m a c h e r kőbányai és budafoki sörgyárak részv. társ. ceglédi főraktárából a sörszállítást.

Ez idő óta a velem összeköttetésben álló tisztelt közönség meglegedését kiérdemeltem, amidőn is főtörekvésem lesz azt továbbra is kiérdemelni, ugy tisztaság-, mint kitünő ital pontos szállításával.

Megrendelések CSAPÓ ZSIGMOND ur által eszközöltetnek.

Azon esetben, ha nem fagyna, ugy Cegléd város müjég-gyárából a jégszállításról gondoskodva lesz.

Igaz tisztelőjük

Haggenmacher

kőbányai és budafoki sörgyárak részv. társ.
főraktárosa

Schäffer Adolf, Cegléd.